

administrative Tilføjelser til Bestemmelserne i Valgloven, Tilføjelser, som nødvendiggjordes ved den nærliggende Mulighed et enkelt Sted, at en Amtsliste i det hele ikke kunde opstilles. Jeg skal slet ikke komme ind paa nogen Kritik af det Cirkulære, som den daværende Indenrigsminister udsendte i den Anledning, lige saa lidt som paa Folketingets Stilling til de Valg, som havde fundet Sted i Henhold til nævnte Cirkulære, men kun minde om, at den hidtil gældende Valglovs § 26, sidste Stykke, udtrykkelig siger, at der skal opstilles en Amtsliste; det forekommer mig derfor, at der ogsaa havde været andre Udveje end den af den daværende Indenrigsminister valgte til at komme ud over Vanskelighederne for det Tilfælde, at det viste sig umuligt for et Parti at gaa til Opstilling af Amtsliste. Der er ikke Tvivl om, at naar det overlades til Partiets Afgørelse, hvorvidt Amtsliste skal opstilles eller ej, vil det føre til Lettelse i de Forhandlinger, der gaar forud for Valgets Indretning i Amtet. Men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at vil man overhovedet blive staaende ved Bestemmelser, som gør en Stemmeoverføring mulig — og det gør man jo nu —, vil det rationelle naturligvis være at gennemføre Nummerering for samtlige opstillede Kandidater i Amtskredsene indenfor hvert Parti, hvorved man vil komme ud over hele Spørgsmaalet om Amtsliste og faa samtlige Folketingsmænd valgt i alle Landets Amter paa samme Grundlag, hvilket nu neppe kan siges at blive Tilfældet. Paa den anden Side er det utvivlsomt, at den Utilfredshed, der i mange Amter indenfor de forskellige Partier var en Følge af Bestemmelsen om, at Amtslisten skulde opstilles, en Utilfredshed, som man jo kunde vente vilde yderligere blive uddybet ved Forhandlingerne om det kommende Valg, gør en Ændring som den her i det foreliggende Lovforslag foreslaaede nødvendig, og til denne Ændring kan da ogsaa det Parti, paa hvis Vegne jeg her har den Ære at tale, slutte sig. Det vil i mange Amter betyde en ikke uvæsentlig Lettelse for Amtsbestyrelsen ved Opgørelse af Valget, at Amtslisten nu kan undgaas. Paa den anden Side vil det ogsaa i mindre Grad kunne lade sig fastslaa i Forvejen, hvilken af de i Amtet opstillede Kandidater indenfor det enkelte Parti der skal opnaa Valg, men i saa Henseende bliver altsaa Partierne nu indenfor hvert enkelt Amt frit stillet med Hensyn til, hvor-

ledes de ønsker at disponere, og Begivenhederne forud for sidste Valg har tydelig tilkendegivet, at en saadan fri Stilling i Virkeligheden er fornøden for ikke at berede uoverstigelige Vanskeligheder. Det kommer nu til at paahvile Amtsvalgbestyrelserne at udregne Fordelingstallet, hvilket Indenrigsministeriet efter Valgloven af 26. April 1920 skulde udføre. Det er imidlertid et forholdsvis let Arbejde, og den Omstændighed, at Amtsvalgbestyrelserne nu straks, naar Meddelelse om de afgivne Stemmer indgaar fra Opstillingskredsen, kan tage fat paa dette Arbejde, vil medføre, at Arbejdet med selve Valgets Opgørelse, hvad enten man har opstillet Amtsliste, eller man ikke har det, kan paabegyndes tidligere, end det før var muligt, saa at Afgørelsen af Valgene vil kunne foreligge hurtigere, end Tilfældet vilde være efter Valgloven af 11. April 1920.

Jeg kan ganske billige Ændringerne i Bestemmelserne om Valg af Stedfortrædere. Praktisk er det ogsaa, at disse Bestemmelser nu samles i den foreslaaede Ændring til Lovens § 50, som findes i Lovforslagets § 1, 9de Afsnit, og i Ændringen til § 52. Det er utvivlsomt ogsaa rimeligt at henvise til Afgørelse i begge Tings Forretningsorden, hvornaar en Stedfortræder skal indtræde i Tinget — naturligvis medmindre Indtræden bliver selvfølgelig paa Grund af, at et valgt Medlem i Løbet af Valgperioden af en eller anden Aarsag maa udtræde.

Vi ser altsaa fra vor Side saaledes paa det foreliggende Lovforslag, at Praxis har nødvendiggjort det, og selv om vi vedvarende ikke kan nære Beundring for de Valgmaader, som her indføres, og det forøgede Antal af Fremgangsmaader, der nu skal følges for at naa til et endeligt Resultat, kan vi dog tiltræde Lovforslaget og anbefale det til hurtig Vedtagelse. Jeg ønsker dog at tilføje, at vi haaber, at Loven kun maa være midlertidig, thi vi anser det for ganske nødvendigt, at der igen skabes en fast Praxis for Valg til Rigsdagen paa Grundlag af en nøjere gennemtænkt Valglov end den, som vi vedtog den 11. April 1920 — ogsaa med de Tilføjelser, som nu gøres —, og vi mener, at Overvejelserne i saa Henseende snarest bør paabegyndes; til Gennemførelsen heraf tilsiger mit Parti naturligvis gerne sin Medvirkning.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.